

Sag C-278/00 R

Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — statsstøtte«

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. oktober 2000 I-8789

Sammendrag af kendelse

1. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser — alvorligt og uopretteligt tab — bevisbyrde — kommissionsbeslutning om tilbagesøgning af statsstøtte — skade på støttemodtagernes rettigheder (Art. 242 EF)*
2. *Særlige rettergangsformer — formaliteten — begæring — formkrav — kort fremstilling af grundene til, at de begærede foranstaltninger forekommer berettigede (Domstolens procesreglement, art. 83, stk. 2)*

1. Med hensyn til uopsætteligheden af en begæring om udsættelse af gennemførelsen er det den part, der gør en alvorlig og uoprettelig skade gældende, der skal bevise, at den foreligger. Selv om det med henblik på at godtgøre, at der foreligger en sådan skade, ikke er nødvendigt, at det godtgøres, at der er absolut vished for, at skaden indtræder, idet det er tilstrækkeligt, at skaden kan forudsiges med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed, skal den part, der begærer foranstaltningen, ikke desto mindre fortsat føre bevis for de faktiske omstændigheder, der skal begrunde, at der er udsigt til en alvorlig og uoprettelig skade. Dette krav er ikke opfyldt, når parten begrænser sig til at fremsætte generelle betragtninger uden at anføre konkrete forhold til støtte for sine argumenter.

Skade på de personers rettigheder, som anses for modtagere af statsstøtte, er uadskilleligt forbundet med enhver kommissionsbeslutning om tilbagesøgning af en sådan støtte, som beslutningen konstaterer er uforenelig med fællesmarkedet, og kan ikke i sig selv betragtes som værende et alvorligt og uopretteligt tab uafhængigt af en konk-

ret bedømmelse af alvorligheden og uopretteligheden af den specifikke påståede skade i hvert enkelt tilfælde.

(jf. præmis 14-16 og 21)

2. En sagsøgers begæring, der begrænser sig til at henvise til søgsmålet i hovedsagen med påstand om annullation og hævde, at denne påstand sandsynligvis vil blive taget til følge, opfylder ikke betingelserne i artikel 83, stk. 2, i Domstolens procesreglement, hvorefter en begæring om udsættelse af gennemførelsen bl.a. skal angive de faktiske og retlige grunde til, at den begærede udsættelse umiddelbart forekommer berettiget. En simpel henvisning til stævningen om annullation kan ikke dække over manglen på enhver forklaring af anbringenderne heri, der godtgør *fumus boni juris* ved begæringen om udsættelse af gennemførelsen.

(jf. præmis 25-27)